

Μηνιαία Έκδοση

Ι.Ν. Αγ. Θεοδώρου του Τήρωνος

4524 Μοναγρούλλι, Λεμεσός

Έτος 7^ο, Αρ. Τεύχος 1^ο, Αύγουστος 2013

«Ο ΤΗΡΩΝ»

<http://o-tiron.blogspot.com>

Έν τῇ Γεννήσει τὴν παρθενίαν ἐφύλαξας, ἐν τῇ
Κοιμήσει τὸν κόσμον οὐ κατέλιπες Θεοτόκε·
μετέστης πρὸς τὴν ζωὴν, μήτηρ ὑπάρχουσα τῆς
ζωῆς, καὶ ταῖς πρεσβείαις ταῖς σαῖς λυτρουμένη, ἐκ
θανάτου τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

«Ο ΤΗΡΩΝ»

Έτος 7^{ον} – Τεύχος 1^{ον} – Αύγουστος 2013

Ιδιοκτήτης: Ι.Ν. Αγίου Θεοδώρου του Τήρωνος

(Μοναγρούλλι – Λεμεσός) Τήλ./Φάξ: 25632879

Εφημέριος: Πρεσβ. Γεώργιος Κόρτας, Τήλ:

99134050

Παρεκκλήσια: (α) Αγίων Αναργύρων

(β) Αγίας Παρασκευής

Υλικό Περιοδικού: Στα κείμενα διατηρείται η ορθογραφία των συγγραφέων. Πολλά από αυτά έχουν παρθεί από το διαδίκτυο. Ιδιαίτερες ευχαριστίες ανήκουν στο τυπογραφείο **Χριστάκη Χαραλάμπους**, το οποίο ανέλαβε τα έξοδα του περιοδικού μας.

Ιστοσελίδα Ι.Ν.Αγ. Θεοδώρου Τήρωνος: <http://o-tiron.blogspot.com/>

Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς, μακαρίζειν σε τὴν Θεοτόκον, τὴν ἀειμακάριστον καὶ παναμώμητον, καὶ Μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Τὴν ὑψηλοτέραν τῶν οὐρανῶν, καὶ καθαρωτέραν λαμπηδόνων ἡλιακῶν, τὴν λυτρωσαμένην ἡμᾶς ἐκ τῆς κατάρας, τὴν Δέσποιναν τοῦ κόσμου, ὕμνοις τιμήσωμεν.

Ἀπὸ τῶν πολλῶν μου ἁμαρτιῶν, ἀσθενεῖ τὸ σῶμα, ἀσθενεῖ μου καὶ ἡ ψυχὴ, πρὸς σὲ καταφεύγω τὴν Κεχαριτωμένην, ἐλπίς ἀπηλπισμένων, σύ μοι βοήθησον.

Θεοτόκος: Η Μητέρα των χριστιανών

Δεν υπάρχει, αναμφιβόλως, πλέον αγαπητό και δοξολογημένο πρόσωπο μετά την Αγίαν και Ζωαρχικήν Τριάδα εις την κατά Ανατολάς Ορθόδοξον εκκλησίαν μας από αυτό της πανυπερευλογημένης, ενδόξου Δεσποίνης ημών Θεοτόκου και αειπαρθένου Μαρίας.

Η Παναγίας μας, η "τιμιωτέρα των Χερουβείμ και ενδοξοτέρα ασυγκρίτως των Σεφαφείμ", κατέχει εκ των πρώτων χρόνων του χριστιανισμού τα "δευτερεία της Τριάδος". Είναι η πλήρωσις του "μυστηρίου της ευσεβείας", διότι εξ αιτίας της αγγελικής καθαρότητος και ταπεινώσεώς της είλκυσε τον Θεόν Λόγον, ο οποίος εσαρκώθη εξ αυτής "ότε ήθε το πλήρωμα του χρόνου", γενομένη έτσι συνεργός του Θεού εις την σωτηρίαν τω ανθρώπων.

Τόσοι οι μεγάλοι Πατέρες της Εκκλησίας μας με τους θεολογιωτάτους λόγους του, όσο και οι Υμνογράφοι με τα μελλίρρυτα άσματα, έχουν εκφράσει κατά δύναμιν το μεγαλείον αυτό της Θεοτόκου και πληρούται έτσι η προφητεία της ιδίας της Θεοτόκου : "Ίδού γάρ, από του νυν καριούσί με πάσαι αι γενεαί".

'Οχι μόνον με λόγους και με ύμνους, αλλά και με την ιστόρησιν της παναχράντου μορφής της σε εικόνες οι χριστιανοί τιμούν την Θεοτόκον, παίρνοντας χάριν και ευλογίαν από την Αγίαν μορφήν της.

Ο Απόστολος και Ευαγγελιστής Λουκάς εζωγράφησε συνολικά εβδομήντα εικόνες, ανάμεσα στις οποίες και η "Αγιοσορίτισσα", η μετέπειτα γνωστή ως Μαχαιριώτισσα. Κατά την περίοδο της εικονομαχίας η εικόνα αυτή μετεφέρθη εις την Παλαιστίνην διά να προφυλαχθεί από τους εικονομάχους, και από εκεί αφίχθη εις Κύπρον, αποτελεί δε σήμερα την εφέστιον εικόνα της Μονής μας.

'Ολοι οι χριστιανοί, αλλά πολύ περισσότερο οι μοναχοί, τρέφουν μίαν ιδιαιτέραν αγάπην προς το πρόσωπον της Θεοτόκου. Είναι για εμάς τους μοναχούς η Παναγία, η ελπίδα, η σκέπη και προστάτις εις τους μοναχικούς μας αγώνες και η ακαταίσχυτος εγγύησις της σωτηρίας μας.

Η μητρική προστασία της Παναγίας μας είναι αυτή που σκεπάζει και φυλάττει την Μονή μας από ορατούς και αοράτους εχθρούς για οκτακόσια τώρα χρόνια, τα οποία συμπληρώνονται εφέτος από την ίδρυσή της.

† Ηγούμενος Μαχαιρά Αρσένιος
ΕΚΦΡΑΣΗ - ΤΕΥΧΟΣ 70

Μαρία: η μητέρα του Θεού και των ανθρώπων

Αγίου Νικοδήμου του Αγιορείτη

Είναι και λέγεται η αγιωτάτη Παρθένος Μήτηρ κατά δύο τρόπους. Πρώτον Μήτηρ Θεού, και δεύτερον Μήτηρ πάντων των χριστιανών. Και του Θεού μεν είναι Μήτηρ φυσική, των δε Χριστιανών είναι Μήτηρ θετή. Είναι Μήτηρ Θεού φυσική, αληθώς Θεοτόκος, διότι αληθώς εγέννησε αυτόν τον Υιόν του Θεού από την αδιάφθορον αυτής μήτραν, όπου ο θείος Λόγος ενυμφεύσατο την σάρκαν και ήνωσεν εις αδιαίρετον υπόστασιν την θείαν του με την ανθρωπίνην φύσιν. Υπέρ φύσιν και λόγον και έννοιαν είναι Μήτηρ θετή πάντων των Χριστιανών, διότι αν εμείς δια την χάριν της υιοθεσίας, είμεθα αδελφοί θετοί του Ιησού χριστού, τον οποίον εγέννησε η Παρθένος, και αυτός ο Ιησούς καθώς λέγει ο απ. Παύλος, είναι ανάμεσά μας ως πρωτότοκος εν πολλοίς αδελφοίς, έπεται ότι εμείς είμεθα υιοί θετοί

της Θεομήτορος.

Τώρα ως Μήτηρ Θεού, διά το μητρικό αξίωμα πρέπει να έχει από τον Θεό τόση χάρη, όση πρέπει να έχει η Μήτηρ από τον Υιόν, και πάλιν ως Μήτηρ των Χριστιανών, δια την μητρικήν αγάπη πρέπει να δίδει τόση χάρη εις τους Χριστιανούς, όση πρέπει να δίδει η μητέρα προς τα παιδιά. Αλλ' η χάρη την οποία έχει η Παναγία Παρθένος από τον Θεό, πρέπει να συμμετρήται με το αξίωμα της Μητρός τού Θεού, τούτο δε το αξίωμα είναι άπειρον, λοιπόν και η χάρη την οποία λαμβάνει, είναι άπειρος, ομοίως και η χάρη που δίδει εις τους χριστιανούς, πρέπει να συμμετρήται με την αγάπη της Μητρός προς τα τέκνα, τούτη δε η αγάπη είναι άπειρος, λοιπόν και η χάρη την οποία δίδει είναι άπειρος.

Και συμμετρώντας πάλι την άπειρον χάρη, την οποία λαμβάνει από τον Θεό, ως Μητέρα Θεού, και την άπειρον χάρη την οποία δίδει εις τους Χριστιανούς ως Μητέρα των Χριστιανών, η Παρθένος είναι πέλαγος χαρίτων. Ως Μητέρα Θεού, έχει περισσότερη από όλους τους αγίους και Αγγέλους την παρηγοσία έμπροσθεν εις τον Θεόν τον Υιόν της, και ως Μητέρα των Χριστιανών περισσότερες από όλους τους αγίους και Αγγέλους, χαρίζει τας ευεργεσίας προς ημάς τα παιδιά της.

Οι άλλοι άγιοι παρακαλούν ως δούλοι Θεού, η Παναγία Παρθένος παρακαλεί ως μήτηρ Θεού. Ποιον παρακαλεί; Ένα Υιόν Θεόν, τον οποίον συνέλαβε, εγέννησε, έθρεψε, τον οποίο αγάπησε με όση αγάπη όλοι μαζί οι μακάριοι αγαπούν τον Θεό, και από τον οποίο αγαπήθη με όση αγάπη έχει ο Θεός προς όλους μαζί τους μακαρίους. Όλοι οι άγιοι παρακαλούν τον Θεό ως αυθέντη, η Παναγία Παρθένος τον παρακαλεί ως Υιόν. Δια ποιόν παρακαλεί; Δια τους χριστιανούς οι οποίοι είναι παιδιά της κατά φύση απόγονοι τού αυτού γένους, του αυτού αίματος, εξ ου και αυτή εγεννήθει και κατά χάρη αδελφοί εκείνου του Υιού τον οποίον εγέννησε. Οι άλλοι άγιοι παρακαλούν δι' ημάς ως αδελφούς, η Παναγία Παρθένος παρακαλεί δι' ημάς ως διά παιδιά.

Όποιος δεν τιμά και δεν ευλαβείται την μητέρα του, δεν είναι άξιος να λέγεται άνθρωπος, όποιος δεν τιμά και δεν ευλαβείται την Μητέρα του Θεού, δεν είναι άξιος να ονομάζεται χριστιανός. Τις δύναται να καυχηθεί ότι είναι πιστός δούλος τού Ιησού, αν δεν είναι πιστός δούλος και της Μητρός Του; η ότι είναι ευλαβής τού Υιού, χωρίς να είναι και της Μητρός; Χριστιανοί, μικροί και μεγάλοι, όσοι λατρεύετε και προσκυνείτε το όνομα του Ιησού, τιμάτε και ευλαβείσθε και το όνομα της Παρθένου Μαρίας, της Μητρός του Ιησού και μητρός ημών.

Μη χαίρεσαι όταν το παιδί σου σε υπακούει. Να χαίρεσαι όταν επιλέγει ελεύθερα να συμπεριφέρεται με υπευθυνότητα.

Καλύτερα έγκαιρη οριοθέτηση, παρά επανόρθωση ορίων

Μια ώριμη μητέρα, που τα παιδιά της είχαν πια ενηλικιωθεί, παρακολουθούσε κάποτε μια νεαρή της φίλη στον αγώνα της με το μικρό της παιδάκι. Το νήπιο αρνιόταν να καθίσει μόνο του στο καρεκλάκι του και η μητέρα του είχε αρχίσει να εκνευρίζεται. Τότε η ώριμη γυναίκα είπε συμπαραστεκόμενη στη νεαρή φίλη της: «Μην παραιτείσαι, καλή μου. Πειθάρχησε το παιδί σου τώρα, για να μπορέσεις να επιβιώσεις στην εφηβεία του».

Η καλύτερη πρόληψη είναι ν μάθουμε τα παιδιά όσο πιο ενωρίς γίνεται στην οριοθέτηση. Αν τα βοηθήσουμε από πολύ νωρίς να συνειδητοποιήσουν την

υπευθυνότητα, να κατανοήσουν τα όρια και να περιμένουν, όσο χρειαστεί, για την ικανοποίηση των επιθυμιών τους, θα γίνει ο δρόμος τους ευκολότερος στην υπόλοιπη ζωή τους. Όσο αργότερα γίνει αυτό, τόσο δυσκολότερο θα είναι και για μας.

Αν έχετε ήδη μεγαλωμένα παιδιά, μη χάνετε το

θάρος σας. Δεν σημαίνει αυτό πως τίποτε πια δεν διορθώνεται, μόνο που θα έχετε ν' αντιμετωπίσετε μεγαλύτερη αντίσταση στην εξέλιξη των ορίων. Τα παιδιά δεν είναι σε θέση να καταλάβουν πόσο θα ωφεληθούν και θα κερδίσουν, αν μάθουν να έχουν όρια. Θα χρειαστεί να διαθέσετε περισσότερο χρόνο, να βρείτε φίλους που θα σας υποστηρίξουν και να προσευχηθείτε πολύ περισσότερο!

Πηγή: «Όρια Ζωής»

Dr. Henry Cloud, Dr. John Townsend

Κάποιοι συγγενείς εξαιτίας των αδυναμιών τους, χωρίς να το θέλουν, «διαλύουν» ολόκληρες οικογένειες.

Εξαρτήσεις και αντιθέσεις των γονιών

Η μεγάλη υπερπροστατευτικότητα των γονέων προς τα παιδιά δεν έχει καλά αποτελέσματα. Επίσης η μεγάλη ανησυχία για τη ζωηρότητα των παιδιών τους κάνει νευρικούς και αγχώδεις. Η αδιαφορία πάλι άλλων γονέων δεν είναι καθόλου καλή. Χρειάζεται γνώση, διάκριση, μελέτη, προσοχή και νηφαλιότητα.

Η υπερβολική αγάπη και η ιδιαίτερη αδυναμία δημιουργεί ένα νοσηρό κλίμα, που δεν βοηθά στην υγιή και ισόρροπη ανάπτυξη των παιδιών.

Μεγάλη σημασία έχει η συμπεριφορά και η σχέση των γονέων. Αν απουσιάζει η πραγματική αγάπη, ο αληθινός σεβασμός και η καλή ευαισθησία, τότε και οι

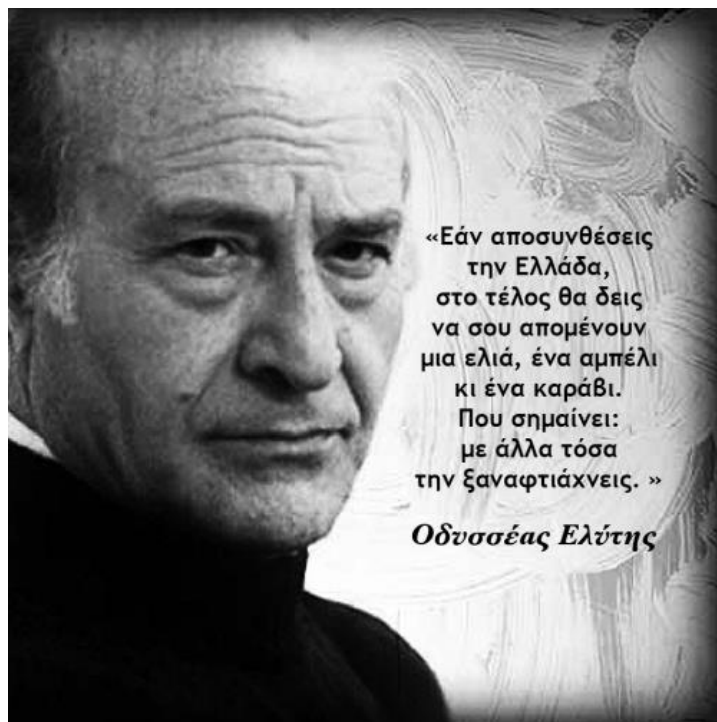
σχέσεις με τα παιδιά είναι δύσκολες. Οι αντιθέσεις μεταξύ ανδρογύνου δημιουργούν και τις δυσκολίες συνήθως μεταξύ των παιδιών. Η απουσία κατανόησης, αποδοχής και παραδοχής του άλλου φέρνει πολλές και ανυπέρβλητες ταλαιπωρίες.

Μοναχού Μωυσή Αγιορείτου
«Οικογένεια, Γονείς και Παιδιά»

Το παράπονο του Οδυσσέα Ελύτη

Αναρωτιέμαι μερικές φορές: Είμαι εγώ που σκέφτομαι καθημερινά ,πως η ζωή μου είναι μία; Όλοι οι υπόλοιποι το ξεχνούν; Ή πιστεύουν πως θα έχουν κι άλλες, πολλές ζωές, για να κερδίσουν τον χρόνο που σπαταλούν;

Ν' αντικρίζεις τη ζωή με μούτρα. Να περιμένεις την Παρασκευή που θα φέρει το Σάββατο και την Κυριακή για να ζήσεις. Κι ύστερα να μη φτάνει ούτε κι αυτό, να χρειάζεται να περιμένεις τις διακοπές. Και μετά ούτε κι αυτές να είναι αρκετές. Να περιμένεις μεγάλες στιγμές. Να μην τις επιδιώκεις, να τις περιμένεις.

Κι ύστερα να λες πως είσαι άτυχος και πως η ζωή ήταν άδικη μαζί σου.

Και να μη βλέπεις, πως ακριβώς δίπλα σου συμβαίνουν αληθινές δυστυχίες που η ζωή κλήρωσε σε άλλους ανθρώπους. Σ' εκείνους που δεν το βάζουν κάτω και αγωνίζονται. Και να μην μαθαίνεις από το μάθημά τους. Και να μη νιώθεις καμία φορά ευλογημένος που μπορείς να χαίρεσαι τρία πράγματα στη ζωή σου, την καλή υγεία, δυο φίλους, μια αγάπη, μια δουλειά, μια

δραστηριότητα που σε κάνει να αισθάνεσαι ότι δημιουργείς, ότι έχει λόγο η ύπαρξή σου.

Να κλαίγεις που δεν έχεις πολλά. Που κι αν τα είχες, θα ήθελες περισσότερα. Να πιστεύεις ότι τα ξέρεις όλα και να μην ακούς. Να μαζεύεις λύπες και απελπισίες, να ξυπνάς κάθε μέρα ακόμη πιο βαρύς. Λες και ο χρόνος σου είναι απεριόριστος.

Κάθε μέρα προσπαθώ να μπω στη θέση σου. Κάθε μέρα αποτυγχάνω. Γιατί αγαπάω εκείνους που αγαπούν τη ζωή. Και που η λύπη τους είναι η δύναμή τους. Που κοιτάζουν με μάτια άδολα και αθώα, ακόμα κι αν πέρασε ο χρόνος

αδυσώπητος από πάνω τους. Που γνωρίζουν ότι δεν τα ξέρουν όλα, γιατί δεν μαθαίνονται όλα.

Που στύβουν το λίγο και βγάζουν το πολύ. Για τους εαυτούς τους και για όσους αγαπούν. Και δεν κουράζονται να αναζητούν την ομορφιά στην κάθε μέρα, στα χαμόγελα των ανθρώπων, στα χάδια των ζώων, σε μια ασπρόμαυρη φωτογραφία, σε μια πολύχρωμη μπουγάδα.

Όσο κι αν κανείς προσέχει

όσο κι αν το κυνηγά

πάντα, πάντα θα 'ναι αργά

δεύτερη ζωή δεν έχει.

Είναι έγκλημα να μην είσαι πλεονέκτης

Μέχρι τότε θα είμαστε άνθρωποι ολίγων πνευματικών ενδιαφερόντων, μέχρι τότε θα είμαστε πτωχοί; Ο ουρανός είναι μπροστά μας και μας προσφέρεται κι εμείς στρέφουμε τα ενδιαφέροντά μας στη γη; Η βασιλεία των Ουρανών είναι δική μας κι εμείς προτιμούμε τη φτώχεια του κόσμου; Η αθάνατη ζωή είναι κληρονομιά μας κι εμείς χάνουμε το χρόνο μας για ξύλα, λιθάρια και χωράφια;

Γίνε πλούσιος, αυτό θέλω για σένα. Γίνε πλεονέκτης και αρπάξε τη βασιλεία του Θεού. Σ' αυτή την αρπαγή δεν υπάρχει μομφή. Σ' αυτή την περίπτωση έγκλημα είναι να μην είσαι πλεονέκτης. Εδώ κατηγορείται εκείνος που δεν αρπάζει. Η βασιλεία του Θεού – λέει η Αγία Γραφή – βιάζεται και την κληρονομούν όσοι την αρπάζουν. Σ' αυτές τις περιπτώσεις γίνε βιαστής αρπαγας. Δεν ελαττώνεται εκείνο που αρπάζεις. Γιατί ούτε η αρετή, ούτε η ευσέβεια, ούτε η βασιλεία των Ουρανών διατρέχουν κίνδυνο να ελαττωθούν.

Αγίου Ιωάννου του Χρυσοστόμου

«Της παναγίας, αχράντου, υπερευλογημένης, ενδόξου δεσποίνης ημών, Θεοτόκου και αειπαρθένου Μαρίας, μετά πάντων των Αγίων μνημονεύσαντες, εαυτούς και αλλήλους και πάσαν την ζωήν ημών Χριστώ τω Θεώ παραθώμεθα.»

Ερμηνεία: Ας επικαλεσθούμε την παναγία, άχραντη, ευλογημένη, ένδοξη κυρία μας Θεοτόκο και αειπάρθενο Μαρία, μαζί με όλους τους Αγίους, κι ας αφήσουμε ο καθένας μας κι όλοι μαζί τον εαυτό μας κι όλη μας τη ζωή στο Θεό μας Ιησού Χριστό.

«Της Παναγίας Αχράντου, Υπερευλογημένης...» καταλήγει σε αυτό το ωραίο: «Εαυτούς και αλλήλους και πάσαν την ζωήν ημών Χριστώ τω Θεώ παραθώμεθα». Τι ωραίο που είναι αυτό, πάλι, χριστιανοί μου! Αυτό είναι ένα μεγάλο φάρμακο για την ταλαίπωρη ζωή μας. Κάποτε, όταν ήμουν νεαρός, πήγα στο γραφείο ενός ενάρετου και επιφανούς, πράγματι, κληρικού, που καταγόταν από την Καλαμάτα, του μακαριστού πατρός Επιφανίου Θεοδωροπούλου. Και πάνω από το γραφείο του είδα ένα μεγάλο κάδρο που έγραφε: «Η ύψιστη φιλοσοφία» και από κάτω έλεγε: «Εαυτούς και αλλήλους και πάσαν την ζωήν ημών Χριστώ τω Θεώ παραθώμεθα»! Πραγματικά, χριστιανοί μου, είναι ύψιστη φιλοσοφία και μεγάλη

θεολογία και φάρμακο για την ζωή μας αυτό που ακούμε από τον Ιερέα. Να τι μας λέει: Όλα μας τα προβλήματα και τις αγωνίες μας για τον εαυτό μας και για τους ανθρώπους της οικογένειάς μας, όλα-όλα να τα ακουμπήσουμε στον Χριστό! Αυτό είναι το φάρμακο για το άγχος της ζωής. Γιατί, που αλλού να τα ακουμπήσουμε, χριστιανοί μου, τα προβλήματά μας; Όλοι είναι αδύναμοι, γιατί είναι άνθρωποι, γιατί έχουν και αυτοί προβλήματα. Αλλά φροντίζει για μας ο παντοδύναμος Ιησούς Χριστός και λοιπόν: «Εαυτούς και αλλήλους και πάσαν την ζωήν ημών Χριστώ τω Θεώ παραθώμεθα»!

Ο Γόρτυνος Ιερεμίας

«Μη παίζετε εν ου, παικτοίς»

ΜΙΑ χαρακτηριστική περίπτωση θείκης τιμωρίας σε ανάξιο ιερέα μας διηγείται ο Παλλάδιος στο Λαυσαϊκό: Επισκέφθηκα κάποτε τον άγιο Μακάριο τον Αλεξανδρινό. Έξω από Το κελί του βρήκα να κείται ο πρεσβύτερος ενός χωριού. Το κεφάλι του ήταν όλο φαγωμένο από τον καρκίνο. Φαινόταν ακόμα

και το κόκαλο της κορυφής. Είχε έρθει στον όσιο για να τον θεραπεύσει, μα εκείνος δεν ήθελε να τον δει. Τον πλησιάζω τότε και του λέω: Σε παρακαλώ, λυπήσου αυτόν τον άνθρωπο και δώσε του κάποιον απάντηση. Είναι ανάξιος να γιατρευτεί, μου απαντά ο αββάς. Τού έχει στείλει ο Θεός τιμωρία, επειδή, ενώ πόρνευε, λειτουργούσε. Αν όμως

επιθυμείς να γιατρευτεί, πείσε τον ν' απέχει από τη θεία λειτουργία. Τότε ο Θεός θα τον ελεήσει. Πλησίασα αμέσως τον άρρωστο ιερέα, μίλησα μαζί του κι εκείνος μου υποσχέθηκε με όρκο που θα έπαυε να ιεουργεί. Τότε τον δέχτηκε ο όσιος και του είπε:

-Πιστεύεις ότι υπάρχει Θεός; Πιστεύω. Μήπως κατάφερες να παίξεις μαζί Του; Όχι. Αν λοιπόν αναγνωρίζεις την αμαρτία σου και την τιμωρία που σου έδωσε γι' αυτήν ο Θεός, φρόντισε να διορθωθείς. Αμέσως ο ένοχος εξομολογήθηκε την αμαρτία του και υποσχέθηκε πώς δεν θα την ξανάκανε ούτε, θα λειτουργούσε πια, αλλά θα επέστρεφε στην τάξη των λαϊκών. Τότε ο όσιος ακούμπησε πάνω του Το χέρι, τον θεράπευσε και τον άφησε να φύγει για την πατρίδα του".

Η ΘΑΥΜΑΤΑ ΚΑΙ ΑΠΟΚΑΛΥΨΕΙΣ ΑΠΟ ΤΗ ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ (Έκδοση Ιεράς Μονής Παρακλήττου Αττικής)

Οι Παρακλήσεις στην Παναγία μας,
θα γίνονται στον Ιερό Ναό Αγίου
Θεοδώρου του Τήρωνος η ώρα 6-30μ.μ
Παρακλήσεις δεν θα γίνονται
κάθε Σάββατο και Κυριακή

ΤΗΝ ΤΡΙΤΗ 13 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ
2013, ΚΑΙ ΩΡΑ 5:30Μ.Μ
ΘΑ ΤΕΛΕΣΤΕΙ Η
ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ
ΕΥΧΕΛΑΙΟΥ, ΑΜΕΣΩΣ ΜΕΤΑ
Ο ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΚΑΝΟΝΑΣ
ΤΗΣ ΥΠΕΡΑΓΙΑΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

Κρεμμίστηκεν ο σεβασμός

Πάει η κοινωνία μας
Επάττισεν ο κόσμος
Κοντέβκη η συντέλεια
Χαλάσματα τζι ο πόνος

Κάθε 'κατόν να βρείς
Τους τρις πον καλοβιζασμένοι
Να εχτιμούσιν τους γονιούς
Καλομεγαλωμένοι.

Νάχουν σειράν εις την δουλειάν
Στα οικονομικά τους
Να 'ρέσκει η παρέα τους
Να σε τραβούν κοντά τους.

Μην περιμένεις άλλο πιά
Που δα τζαι δα χαϊριν
Πάσιν οι κόποιο του γονιού
εγίνησαν ρεζίλι.

Κρεμμίστηκεν ο σεβασμός
Η ηθικές αξίες
Εγίνημαν απάνθρωποι
Ζώα μικροί ποξκσίες.

Κανούν με όσα έζησα
Που άκουσα τζια είδα
Κοντέβκει πκιον το τέλος μου
Τζ' είμαι με την ελπίδα

Πως εν θα ζήσω για να δώ
Το τέλος του πλανήτη
Τουν του τρελλού παλλιόκοσμου
Παντού σε κάθε σπίτι.

+ Ιάκωβος Θεοδώρου
«Το απαύγασμα της σκέψης μου»
Μοναγοούλλι